2024/2225

10.10.2024

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2024/2225

af 23. april 2024

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion II — Det Europæiske Råd og Rådet

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget for regnskabsåret 2022, Sektion II — Det Europæiske Råd og Rådet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til skrivelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0071/2024),

A. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren gerne vil understrege, at det er særligt vigtigt at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden, gennemføre begrebet resultatbaseret budgettering og sørge for god forvaltning af de menneskelige ressourcer;

B. der henviser til, at Parlamentet i henhold til artikel 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har eneansvaret for at meddele decharge for gennemførelsen af Unionens almindelige budget, og til, at Det Europæiske Råds og Rådets budget udgør en sektion i Unionens budget;

C. der henviser til, at Det Europæiske Råd i henhold til artikel 15, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) ikke udøver lovgivende funktioner;

D. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 317 i TEUF gennemfører Unionens budget på eget ansvar under hensyntagen til principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, og til, at Kommissionen inden for de gældende rammer tillægger de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, der vedrører dem;

E. der henviser til, at Det Europæiske Råd og Rådet for Den Europæiske Union (»Rådet«) i henhold til artikel 235, stk. 4, og artikel 240, stk. 2, i TEUF bistås af Generalsekretariatet for Rådet, og til, at generalsekretæren for Rådet har det fulde ansvar for en forsvarlig forvaltning af bevillingerne i EU-budgettets sektion II;

F. der henviser til, at Parlamentet i næsten tyve år har gennemført den veletablerede og respekterede praksis med at meddele decharge til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og til, at Kommissionen er enig i, at praksis med at meddele decharge til hver eneste EU-institution, -organ, -kontor og -agentur for deres administrative udgifter fortsat bør følges;

G. der henviser til, at Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 1, giver de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem;

H. der henviser til, at Parlamentet siden 2009 på grund af manglende samarbejde fra Rådets side under dechargeproceduren har set sig nødsaget til at nægte at meddele decharge til Rådets generalsekretær;

I. der henviser til, at Det Europæiske Råd og Rådet som EU-institutioner og modtagere af midler fra Unionens almindelige budget bør være gennemsigtige og demokratisk ansvarlige over for Unionens borgere og være underlagt demokratisk kontrol med anvendelsen af offentlige midler;

J. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands (»Ombudsmandens«) henstilling i den strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE om gennemsigtighed i Rådets lovgivningsproces tilkendegav, at Rådets praksis med hensyn til gennemsigtighed i lovgivningsprocessen var et udtryk for fejl eller forsømmelse og burde forbedres, således at borgerne sættes i stand til at følge Unionens lovgivningsproces;

K. der henviser til, at Den Europæiske Unions Domstols retspraksis bekræfter skatteydernes og offentlighedens ret til at blive holdt informeret om anvendelsen af offentlige indtægter, og at Retten i sin dom af 25. januar 2023 i sag T-163/21 ([1]), De Capitani mod Rådet, om gennemsigtighed i Unionens lovgivningsproces fastslog, at dokumenter, som Rådet udarbejder i sine arbejdsgrupper, ikke er af teknisk, men af lovgivningsmæssig karakter og derfor er genstand for begæringer om aktindsigt;

1. bemærker, at Rådets budget falder ind under FFR-udgiftsområde 7, »Europæisk offentlig forvaltning«, som i 2022 beløb sig til 11,6 mia. EUR (svarende til 5,9 % af Unionens samlede budget); bemærker, at Rådets budget på ca. 0,6 mia. EUR udgør ca. 5,3 % af Unionens samlede administrative udgifter;

2. bemærker, at Revisionsretten i sin årsberetning for regnskabsåret 2022 undersøgte en stikprøve på 60 transaktioner under »Administration«, hvilket er det samme antal som blev undersøgt i 2021; bemærker endvidere, at Revisionsretten anfører, at administrationsudgifter omfatter udgifter til menneskelige ressourcer, herunder udgifter til pensioner, som i 2022 tegnede sig for ca. 70 % af de samlede administrationsudgifter, samt udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi, og at dens revisioner gennem mange år viser, at der generelt kun er lav risiko forbundet med disse udgifter;

3. bemærker, at 14 (23 %) af de 60 transaktioner var behæftet med fejl, men at Revisionsretten på grundlag af de fem fejl, der blev kvantificeret, anslår, at fejlforekomsten er under væsentlighedstærsklen;

4. noterer sig med tilfredshed, at Revisionsretten i årsberetningen for regnskabsåret 2022 anfører, at den ikke konstaterede nogen specifikke forhold vedrørende Rådet;

Status for dechargeproceduren

5. beklager dybt, at Parlamentet siden 2009 og igen for regnskabsåret 2021 har måttet nægte at meddele Rådet decharge, fordi Rådet fortsat nægter at samarbejde med Parlamentet om dechargeproceduren, hvilket forhindrer Parlamentet i at træffe en informeret afgørelse baseret på en seriøs og grundig kontrol af gennemførelsen af Rådets budget;

6. bemærker, at Parlamentets relevante tjenestegrene på vegne af ordføreren for dechargeproceduren den 28. september 2023 sendte et spørgeskema til Rådets sekretariat med 74 vigtige spørgsmål fra Parlamentet med henblik på at muliggøre en grundig kontrol af gennemførelsen af Rådets budget og af Rådets forvaltning; bemærker endvidere, at der blev sendt lignende spørgeskemaer til alle andre institutioner, der alle har givet Parlamentet tilbundsgående svar på alle spørgsmål;

7. beklager, at Generalsekretariatet for Rådet den 12. oktober 2023 endnu en gang meddelte Parlamentet, at det ikke ville besvare Parlamentets spørgeskema, og at Rådet ikke ville deltage i den høring, der blev afholdt den 25. oktober 2023 som led i dechargeproceduren, og hvori alle andre indbudte institutioner deltog;

8. understreger, at det er Parlamentets beføjelse at meddele decharge i medfør af artikel 319 TEUF og de gældende bestemmelser i finansforordningen og Parlamentets forretningsorden i overensstemmelse med den nuværende fortolkning og praksis, nemlig beføjelsen til at meddele decharge med henblik på at opretholde gennemsigtighed og sikre demokratisk ansvarlighed over for Unionens skatteydere;

9. understreger, at Kommissionen i henhold til finansforordningens artikel 59, stk. 1, giver de øvrige EU-institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, der vedrører dem, og finder det derfor uforståeligt, at Rådet finder det passende, at Kommissionen skal meddeles decharge for gennemførelsen af Rådets budget;

10. fremhæver den veletablerede og respekterede praksis med meddelelse af decharge til alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, som Parlamentet har fulgt i næsten tyve år; minder om, at Kommissionen har erklæret, at den er ude af stand til at føre tilsyn med gennemførelsen af de øvrige EU-institutioners budgetter; understreger, at Kommissionen endnu en gang har givet udtryk for den holdning, at praksis med at meddele decharge til hver enkelt institution for dennes administrative udgifter fortsat bør følges af Parlamentet;

([1]) Dom fra Den Europæiske Unions Ret af 25. januar 2023, De Capitani mod Rådet, sag T-163/21, ECLI:EU:T:2023:15.

11. understreger, at den nuværende situation kun giver Parlamentet mulighed for at kontrollere Revisionsrettens og Ombudsmandens beretninger samt de offentligt tilgængelige oplysninger på Rådets websted, fordi Rådet fortsætter sin pligtforsømmelse ved ikke at samarbejde med Parlamentet, hvilket gør det umuligt for Parlamentet at udføre sine opgaver ordentligt og træffe en informeret afgørelse om meddelelse af decharge;

12. beklager dybt, at Rådet i mere end et årti har vist, at det ikke har nogen politisk vilje til at samarbejde med Parlamentet inden for rammerne af den årlige dechargeprocedure; understreger, at denne holdning har haft har en varig negativ indvirkning på begge institutioner, har miskrediteret forvaltningen og den demokratiske kontrol af Unionens budget og har skadet borgernes tillid til Unionen som en gennemsigtig enhed;

13. minder om, at EU-Domstolens retspraksis støtter skatteydernes og offentlighedens ret til at blive informeret om anvendelsen af offentlige indtægter; kræver derfor fuld respekt for Parlamentets beføjelse og rolle som garant for princippet om demokratisk ansvarlighed; opfordrer Rådet til behørigt at følge op på de henstillinger, som Parlamentet har vedtaget i forbindelse med dechargeproceduren;

14. opfordrer Rådet til hurtigst muligt at genoptage forhandlingerne med Parlamentet på højeste niveau med deltagelse af generalsekretærerne og formændene for begge institutioner med henblik på at bryde dødvandet og finde en løsning, samtidig med at Parlamentets og Rådets respektive roller i dechargeproceduren respekteres, og der sikres gennemsigtighed og ordentlig demokratisk kontrol med budgetgennemførelsen;

15. understreger, at selv om den nuværende situation skal forbedres gennem et bedre interinstitutionelt samarbejde inden for traktaternes rammer, kunne en revision af traktaterne gøre dechargeproceduren klarere og mere gennemsigtig, navnlig ved at give Parlamentet udtrykkelig beføjelse til at meddele decharge til alle EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer individuelt; understreger imidlertid, at den nuværende situation — i afventning af en sådan revision — skal forbedres gennem et bedre interinstitutionelt samarbejde inden for traktaternes nuværende rammer, og opfordrer indtrængende Rådet til at gå i aktiv dialog med Parlamentet om, hvordan den nuværende situation kan løses;

16. bemærker, at Parlamentet ikke desto mindre, trods Rådets manglende vilje til at samarbejde inden for dechargeproceduren, i denne beslutning understreger nogle politiske prioriteter og fremsætter nogle bemærkninger vedrørende Rådets budgetmæssige og økonomiske forvaltning og andre bemærkninger, der er relevante for dechargeproceduren;

17. minder om, at siden Rusland begyndte at udføre en ulovlig, uprovokeret og uberettiget omfattende angrebskrig mod Ukraine den 24. februar 2022, har Unionen og dets medlemsstater givet tilsagn om bistand til Ukraine og dets befolkning; minder om ammunitionsinitiativet, som oprindeligt havde til formål at levere en million 155 mm-granater til Ukraine senest i marts 2024, men kun leverede ca. halvdelen af dette antal inden denne dato; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til omgående at fremskynde fremstilling, indkøb og levering af ammunition til Ukraine betydeligt; påpeger, at den ukrainske regering har anmodet de europæiske allierede om at forsyne Ukraine med syv ud af ca. 30 Patriot-antimissilsystemer, der er tilgængelige i medlemsstaterne, for i højere grad at beskytte den civile infrastruktur mod den russiske aggression; beklager, at kun én medlemsstat hidtil har givet tilsagn om et yderligere system, og opfordrer indtrængende Det Europæiske Råd til at fremskynde beslutningsprocessen og afsætte ressourcer til at forsyne Ukraine med de nødvendige luftforsvarskapaciteter; understreger, at Parlamentet ikke vil meddele Rådet decharge for manglende gennemførelse af Parlamentets henstillinger, og så længe den nødvendige støtte til Ukraine ikke er tilstrækkeligt budgetteret; bekræfter på ny sin solidaritet med Ukraine og understreger betydningen af en beslutsom indsats fra de europæiske lederes side for at imødekomme vores ukrainske partneres presserende sikkerhedsbehov;

Politiske prioriteter

18. beklager, at Rådet udøver sine beføjelser i indstillings- og udnævnelsesprocedurer for mange EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer uden at tage hensyn til de berørte parters synspunkter eller henstillingerne fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF);

19. understreger, at Rådets tradition for ikke at sætte spørgsmålstegn ved de enkelte medlemsstaters udnævnelser til hovedparten af stillingerne betyder, at kandidaternes faglige kvalifikationer ikke kontrolleres ordentligt; insisterer derfor på, at der er behov for en revision af Rådets beføjelser med henblik på at sikre og styrke de berørte institutioner, organer, kontorer og agenturers deltagelse og øge de udnævnte personers legitimitet; foreslår, at én mulighed for at sikre, at kandidaterne har de nødvendige kvalifikationer, vil være at oprette uafhængige ekspertpaneler, der udfører sådanne kontroller;

20. minder om, at Rådet i henhold til artikel 286, stk. 2, i TEUF udnævner Revisionsrettens medlemmer efter høring af Parlamentet; beklager, at Rådet gentagne gange har undladt at tage hensyn til Parlamentets indstillinger i dets rådgivende rolle i forbindelse med udnævnelsen af Revisionsrettens medlemmer;

21. påpeger den alvorlige kønsskævhed i Revisionsretten, hvor der ved udgangen af 2022 kun var 9 kvindelige medlemmer i forhold til 17 mandlige medlemmer; bemærker vanskelighederne med at opnå en ligelig kønsfordeling i Revisionsretten på grund af den nuværende indstillingsprocedure; gentager sin opfordring til Rådet om at genoverveje indstillingsproceduren med henblik på at løse dette problem med konkrete tiltag, såsom at gøre det obligatorisk for medlemsstaterne at indstille mindst to kandidater af forskelligt køn til hver ledig stilling;

22. beklager, at Rådet hidtil har ignoreret Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om behovet for en særlig rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene ([2]), og fastholder, at et særligt institutionelt forum ville sikre en stærkere integration af ligestilling mellem kønnene i Unionens politikker og strategier såvel som afgørende koordinering og fremskridt i de vigtigste sager vedrørende ligestilling mellem kønnene;

23. beklager, at beslutningsprocessen i Rådet stadig er langt fra at være fuldstændigt gennemsigtig, hvilket påvirker borgernes tillid til Unionen som en gennemsigtig enhed og dermed bringer hele Unionens omdømme i fare; minder om og støtter Ombudsmandens henstillinger vedrørende gennemsigtighed i Rådets lovgivningsproces i den strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE; opfordrer indtrængende Rådet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for hurtigst muligt at gennemføre Ombudsmandens henstillinger og de relevante afgørelser fra Den Europæiske Unions Domstol; minder om, at Den Europæiske Unions Ret i sin dom i sag T-163/21, De Capitani mod Rådet, understregede, at der vil være behov for en mere klar lovgivningsmæssig gennemsigtighed fra Rådets side for at sikre aktindsigt i lovgivningsmæssige dokumenter, hvilket er i overensstemmelse med Rådets forpligtelse til offentlig kontrol og ansvarlighed over for medlovgiveren som grundlaget for enhver form for demokratisk legitimitet;

24. giver udtryk for sin dybe bekymring over Det Europæiske Råds stadig større rolle i lovgivningssager til trods for, at det hverken har en lovgivende eller en udøvende funktion og ikke anvender de samme gennemsigtighedsstandarder som Rådet, hvilket betyder, at det ikke drages til ansvar;

25. bemærker, at anvendelsen af proceduren med enstemmighed i Rådet på visse politikområder kan have en negativ indvirkning på Unionens beslutningsproces og således gør den sårbar over for afpresning fra medlemsstaternes side, navnlig dem, der ikke overholder retsstatsprincippet; opfordrer Rådet til at anvende afstemningsprocedurerne med kvalificeret flertal, når der er fastsat bestemmelse herom i traktaterne; bemærker, at et skifte til en afstemningsprocedure med kvalificeret flertal i Rådet kan være en af vejene til en mere effektiv politikudformning;

26. beklager, at medlemsstaternes faste repræsentanters deltagelse i det obligatoriske åbenhedsregister, der blev oprettet ved den interinstitutionelle aftale af 20. maj 2021 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister ([3]), er fuldstændigt frivillig, og insisterer på, at alle faste repræsentationer bør tage aktivt del i det obligatoriske åbenhedsregister før, under og efter deres medlemsstats formandskab for Rådet; mener, at de eksisterende etiske regler om interessekonflikter, svingdørssituationer og gennemsigtighed i forbindelse med lobbyvirksomhed bør styrkes og harmoniseres, og at medlemsstaternes repræsentanter, der er direkte begunstiget af EU-støtte gennem de virksomheder, de ejer, ikke bør have lov til at deltage i politiske eller budgetmæssige drøftelser og afstemninger vedrørende denne støtte;

27. beklager, at Rådet ikke til fulde udnytter det obligatoriske åbenhedsregister ud over dets nuværende begrænsninger og afviser enhver henstilling om forbedringer; gentager sin opfordring til Rådet om at nægte at mødes med uregistrerede lobbyister;

28. opfordrer i overensstemmelse med konklusionerne fra den workshop, som Parlamentets Budgetkontroludvalg afholdt den 27. juni 2023, de roterende rådsformandskaber til at ophøre med at benytte virksomhedssponsorering til at bidrage til at dække deres udgifter; har forståelse for, at de finansielle ressourcer fra de nationale budgetter varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, og at den enkelte medlemsstat, uanset dens størrelse og disponible budgetmidler, bør have lige stor mulighed for at organisere et vellykket rådsformandskab, men mener, at accept af virksomhedssponsorering fører til omdømmemæssig skade, fordi det risikerer at skabe interessekonflikter; gentager sin opfordring til Rådet om at afsætte et budget til rådsformandskaberne for at sikre passende og ensartede standarder for præstationsevnen og effektiviteten i Rådets arbejde generelt; er i den forbindelse skuffet over Rådets ikkebindende retningslinjer for virksomhedssponsorering;

([2]) EUT C 445 af 29.10.2021, s. 150.
([3]) EUT L 207 af 11.6.2021, s. 1.

29. beklager, at adfærdskodeksen for formanden for Det Europæiske Råd trods adskillige anmodninger fra Parlamentet ikke er blevet bragt i overensstemmelse med Parlamentets og Kommissionens adfærdskodekser, navnlig hvad angår aktiviteter, der skal godkendes, efter at formanden forlader posten;

30. gentager, at Rådets afgørelse (EU) 2023/2061 ([4]) ikke berører Parlamentets og Rådets prærogativer i den årlige budgetprocedure, og at betragtning 5 i denne afgørelse vedrører spørgsmål, der ikke falder ind under Det Europæiske Råds beføjelser i henhold til artikel 15, stk. 1, i TEU og retsgrundlaget for fastlæggelsen af Parlamentets sammensætning i henhold til artikel 14, stk. 2, i TEU; insisterer på, at det alene er Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse om indholdet af Unionens budget i overensstemmelse med proceduren i artikel 314 i TEUF;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

31. bemærker, at budgettet for Rådet var på 611 473 556 EUR i 2022 svarende til en stigning på 2,9 % i forhold til 2021, som er betydeligt højere end stigningen fra 2020 til 2021, der var på 0,6 %;

32. gentager sin beklagelse af, at budgettet for Det Europæiske Råd og Rådet ikke er blevet opdelt i to klart adskilte budgetter, som Parlamentet har henstillet til i sine tidligere dechargebeslutninger med henblik på at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden — ikke mindst for så vidt angår Det Europæiske Råd, eftersom det i øjeblikket er umuligt at få pålidelige oplysninger om dets omkostninger;

33. bemærker med beklagelse, at Generalsekretariatet for Rådet offentliggør en rapport om årsregnskabet og en række årlige aktivitetsrapporter fra forskellige dele af Generalsekretariatet, men at det er vanskeligt at få et kortfattet og let tilgængeligt overblik over alle aktiviteterne i Generalsekretariatet for Rådet, da der ikke findes en enkelt rapport, der opsummerer og giver et sammenhængende overblik over Rådets aktiviteter;

34. bemærker med tilfredshed, at Rådets regnskabsfører er i stand til at attestere, at Rådets årsregnskab for regnskabsåret 2022 er udarbejdet i overensstemmelse med afsnit XIII i finansforordningen og de regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har fastlagt, således som det kræves af alle institutioner og EU-organer, -kontorer og -agenturer, og at regnskabsføreren havde rimelig sikkerhed for, at regnskabet for 2022 i alt væsentligt gav et retvisende billede af Rådets finansielle stilling, resultaterne af transaktionerne og likviditeten;

35. bemærker, at Rådet foretog 64 budgetoverførsler i 2022, alle på grundlag af finansforordningens artikel 29, hvilket er en betydelig stigning fra 43 i 2021; bemærker endvidere, at seks af overførslerne indbefattede underretning af budgetmyndigheden, og at hovedårsagen til disse overførsler var øgede udgifter til vand, gas, elektricitet og opvarmning samt lønstigninger;

36. bemærker, at overførslerne også indebar en reduktion af udgifterne til tjenesterejser for Generalsekretariatet for Rådet på 300 000 EUR, svarende til 9 %, og en tilsvarende stigning på 300 000 EUR i udgifterne til tjenesterejser for personale i forbindelse med Det Europæiske Råd, svarende til 20 %; anmoder Rådet om at sikre fuld gennemsigtighed med hensyn til rejser foretaget af formanden for Det Europæiske Råd, herunder transportmidler, begrundelse for de valgte transportmidler og ledsagende personale;

37. kritiserer den betydelige stigning i rejsebudgettet for formanden for Det Europæiske Råd over en årrække og er bekymret over, at formanden for Det Europæiske Råd ifølge presseforlydender kun benyttede kommercielle fly på 18 ud af 112 tjenesterejser, der blev foretaget fra begyndelsen af hans mandatperiode i 2019 og til december 2022; understreger, at kommercielle fly også bør være standardløsningen for formanden for Det Europæiske Råd, når dette alternativ forefindes og er i overensstemmelse med dagsordenen og lokationen for de pågældende møder, og understreger, at lederne af Unionens institutioner bør opføre sig som gode eksempler for offentligheden, ikke mindst med hensyn til at sikre politikkerne for klimamæssig bæredygtighed;

([4]) Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2023/2061 af 22. september 2023 om Europa-Parlamentets sammensætning (EUT L 238 af 27.9.2023, s. 114).

Intern forvaltning, performance og intern kontrol

38. bemærker, at de ekstraordinære foranstaltninger i forbindelse med covid-19-pandemien blev udfaset i 2022, og at mødeaktiviteterne vendte tilbage til normalen; bemærker i den forbindelse, at antallet af videokonferencer faldt til fordel for fysiske møder fra 2021, hvor 35 % af møderne var videokonferencer, og 65 % var fysiske møder, til 2022, hvor 15 % af møderne var videokonferencer, og 85 % var fysiske møder;

39. bemærker, at det samlede antal officielle møder i 2022 var 4 415, hvilket svarer til en stigning på 2,9 % i forhold til 4 291 i 2021 og omfatter en betydelig stigning i antallet af fysiske møder med mere end 150 %;

40. bemærker, at Generalsekretariatet for Rådet iværksatte 44 nye offentlige udbudsprocedurer i 2022, og at der blev indgået 42 kontrakter til et samlet beløb på 123 863 392 EUR, hvilket udgør en betydelig reduktion fra 2021, hvor der blev iværksat 62 nye offentlige udbudsprocedurer og indgået 102 kontrakter til et samlet beløb på 416 013 813 EUR;

41. glæder sig over, at Generalsekretariatet for Rådet har fremlagt en sammenfatning af antallet og typen af interne revisioner, der er foretaget i generalsekretariatet, og en sammenfatning af anbefalingerne og de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med disse anbefalinger, i overensstemmelse med finansforordningens artikel 118, stk. 8; bemærker, at den interne revisor har udarbejdet et treårigt arbejdsprogram for perioden 2022-2024, som er ved at blive opdelt i årlige arbejdsprogrammer; bemærker endvidere, at der blev gennemført syv interne revisioner i 2022; bemærker med bekymring, at kun 72 % af anbefalingerne fra arbejdsprogrammet for 2019-2021 var gennemført ved udgangen af 2022, og at 27 % stadig er udestående;

42. glæder sig over, at de interne revisioner blev gennemført inden for en bred vifte af områder; glæder sig endvidere over, at alle anbefalinger vedrørende seks af de syv revisioner blev accepteret; beklager, at resultaterne vedrørende revisionen af kryptoforvaltningen ikke blev videregivet, fordi revisionsberetningen var klassificeret; understreger, at Parlamentet har indført systemer til håndtering af klassificerede informationer, og at resultaterne af revisionen af kryptoforvaltningen kunne have været videregivet ved hjælp af disse systemer;

Menneskelige ressourcer, ligestilling og personalets trivsel

43. bemærker, at bemærkningerne i dette afsnit grundet Rådets manglende samarbejde med Parlamentet primært bygger på aggregerede oplysninger, som er offentliggjort på Rådets websted, der indeholder begrænsede detaljer;

44. bemærker, at Rådet i sit budget for 2022 blev tildelt 3 029 stillinger, hvilket er det samme som i 2021, men at fordelingen mellem kategorierne blev ændret, idet antallet af administratorstillinger (AD) steg fra 1 493 til 1 519, antallet af assistentstillinger (AST) faldt fra 1 320 til 1 284, og antallet af sekretærstillinger (SC) steg fra 180 til 190; anmoder Rådet om at fremlægge mere detaljerede oplysninger om forebyggelse af udbrændthed for dets personale, især fordi antallet af assistenter har været faldende;

45. bemærker, at Generalsekretariatet for Rådet ifølge dets beretning om de finansielle aktiviteter for 2022 havde 2 924 besatte stillinger pr. 31. december 2022; bemærker endvidere, at Rådets websted angiver, at Generalsekretariatet for Rådet havde 3 108 ansatte (tjenestemænd, midlertidigt ansatte, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter) den 1. januar 2023; opfordrer Rådet til at undgå at offentliggøre modstridende oplysninger i dets åbne kilder;

46. bemærker, at 1 783 (57 %) ud af de 3 108 ansatte var kvinder og 1 325 (43 %) mænd; beklager, at kun 18 ud af 51 i kategorien »topledere«, svarende til 35 %, var kvinder; beklager endvidere, at dette udgør et fald i andelen af kvinder i topledelsen fra 38 % i 2021;

47. bemærker, at 37 ud af 83 i kategorien »mellemledere«, svarende til 45 %, var kvinder, hvilket udgør en lille stigning fra 44 % året før; bemærker endelig, at 814 ud af 1 462 af AD'erne, svarende til 56 %, var kvinder, hvilket også udgør en lille stigning fra 55 % i 2021, og bemærker, at 882 ud af 1 411 af AST'er og SC'er, svarende til 63 %, var kvinder, hvilket er det samme som i 2021;

48. beklager den skæve kønsfordeling i toplederstillinger i Generalsekretariatet for Rådet; opfordrer Rådet til at træffe øjeblikkelige og konkrete foranstaltninger for at opnå kønsbalance på alle niveauer i hierarkiet;

49. bemærker, at alle 27 medlemsstater er repræsenteret blandt personalet, men at der er alvorlige geografiske skævheder med 527 belgiske medarbejdere svarende til 17 %, mens kun 0,2 % er cypriotiske og 0,3 % luxembourgske; understreger betydningen af en rimelig geografisk balance blandt personalet på alle niveauer, navnlig på mellemleder- og topledderniveau, samtidig med at kravene i personalevedtægten med hensyn til ansøgernes kompetencer og fortjenester opfyldes;

50. beklager manglen på oplysninger om gennemførelsen af Rådets kønshandlingsplan og om de foranstaltninger, der er truffet for at sikre lige muligheder for personer med handicap, der er ansat i Rådet; opfordrer Rådet til at give Parlamentet oplysninger om kønsbalance, geografisk fordeling og handicap for så vidt angår dets medarbejdere og om de dermed forbundne interne politikker;

51. beklager, at Parlamentet — eftersom Rådet ikke har besvaret spørgeskemaet fra Parlamentet — ikke har nogen oplysninger om antallet af praktikanter i Rådet i 2022, og hvorvidt de fik løn under deres praktikophold eller ej; minder om Parlamentets anmodning til alle institutioner om, at alle praktikanter bør modtage løn, medmindre de allerede modtager betaling fra andre kilder;

Etiske rammer og gennemsigtighed

52. gentager, at etisk adfærd bidrager til forsvarlig økonomisk forvaltning og øger offentlighedens tillid, og at der som understreget af Revisionsretten i dens særberetning nr. 13/2019 er mulighed for forbedring af EU-institutionernes etiske rammer, hvilket er helt afgørende, da enhver form for uetisk adfærd blandt ansatte og medlemmer tiltrækker stor offentlig interesse og svækker tilliden til Unionen;

53. beklager, at Parlamentet ikke har nogen mulighed for at stille spørgsmål vedrørende de etiske rammer i Rådet, eftersom Rådet ikke vil besvare spørgsmål fra Parlamentet, og at Parlamentet derfor ikke modtager oplysninger om den adfærdskodeks, der gælder for alle ansatte i Rådet;

54. minder om den anbefaling, som Revisionsretten fremsatte i sin særberetning nr. 13/2019, vedrørende forbedring af Rådets etiske rammer; giver udtryk for bekymring over manglen på en fælles etisk EU-ramme for det arbejde, der udføres af medlemsstaternes repræsentanter i Rådet, som påpeget af Revisionsretten;

55. bemærker, at Generalsekretariatet for Rådet offentliggør en årlig rapport med oplysninger om de erhvervsmæssige aktiviteter, der udføres af tidligere højtstående tjenestemænd i Generalsekretariatet for Rådet efter deres udtræden af tjenesten (artikel 16, stk. 3 og 4, i personalevedtægten); bemærker, at fire højtstående tjenestemænd ifølge rapporten for 2022 havde erklæret, at de havde til hensigt at udøve erhvervsmæssig virksomhed i 2022, og at to tidligere højtstående tjenestemænd indgav erklæringer i slutningen af 2021, som også blev undersøgt i 2022; bemærker, at ingen af anmodningerne blev anset for at falde ind under anvendelsesområdet for artikel 16;

56. bemærker med tilfredshed, at alle de kompetente generaldirektører i Rådet i deres årlige aktivitetsrapporter erklærede, at de ikke havde fået besked om nogen tilfælde af svig eller uregelmæssigheder i 2022;

Digitalisering, cybersikkerhed og databeskyttelse

57. bemærker, at Rådets budget til IT-systemer og telekommunikation i 2022 oprindeligt var på 48 115 000 EUR, hvilket svarer til en stigning på 2,1 % i forhold til 2021; bemærker imidlertid, at der blev overført yderligere 6 805 000 EUR til budgettet i løbet af 2022, men at de faktiske betalinger var betydeligt lavere, nemlig 27 096 067 EUR, hvilket kun udgør ca. 50 % af de samlede endelige bevillinger;

58. glæder sig over, at den elektroniske behandling af fakturaer nåede op på 97 % i 2022, hvilket udgør en betydelig stigning fra 89 % i 2021;

59. gentager sin opfordring til Rådet om at undersøge mulighederne for at anvende open source-teknologier så bredt som muligt og om at aflægge rapport om fremskridtene med anvendelsen af sådanne systemer;

Bygninger

60. bemærker, at de samlede betalinger i relation til bygninger beløb sig til 45 435 994 EUR i 2022, hvilket er betydeligt højere end de 35 709 119 EUR i 2021 og udgør en stigning på 27,2 %; bemærker, at den vigtigste årsag til denne stigning er betalinger for vand, gas, elektricitet og opvarmning, som steg fra 2 565 008 EUR i 2021 til 11 233 088 EUR i 2022, svarende til en stigning på 338 %;

61. glæder sig over, at Rådet var i stand til at nedbringe energiforbruget i 2022 i forhold til tidligere år, også på grund af den politik, som blev vedtaget af alle EU-institutioner, om at reducere temperaturen i bygningerne til 19 grader; tilskynder ikke desto mindre Generalsekretariatet for Rådet til at finde frem til yderligere initiativer for at nedbringe energiforbruget;

62. beklager, at Parlamentet — eftersom Rådet ikke har besvaret spørgeskemaet fra Parlamentet — ikke har nogen information om initiativer i Rådet i 2022 vedrørende forbedret adgang til dets bygninger for personer med handicap og andre mulige initiativer for personer med handicap;

Miljø og bæredygtighed

63. bemærker, at det stadig er vanskeligt at indhente ajourførte og udførlige oplysninger om eventuelle initiativer fra Rådets side vedrørende miljø og bæredygtighed og udviklingen i det generelle forbrug, herunder brugen af vand, gas, elektricitet og papir; tilskynder Rådet til systematisk at rapportere om de miljø- og bæredygtighedsmæssige elementer i dets arbejde som led i dets årlige rapportering; bemærker med tilfredshed nogle få spredte initiativer, der er nævnt i den årlige rapportering, såsom køb af fire elbiler og tilskyndelsen til at indarbejde miljørelaterede klausuler i udbudsprocedurer;

64. opfordrer fortsat Rådet til at etablere et system, hvis det ikke allerede er etableret, der tilskynder personalet til at benytte offentlig transport eller anden lavemissionstransport såsom cykler for at reducere Rådets CO_2-aftryk;

65. bemærker, at det i Rådets årsregnskab nævnes, at Rådet ved udgangen af 2022 var i besiddelse af 773,4 grønne energicertifikater, sammenlignet med 2 589,2 ved udgangen af 2021, baseret på den energi, der produceres af solpaneler, som er placeret på taget af Rådets bygninger; bemærker, at certifikaterne værdiansættes til 65 EUR pr. stk.; anmoder fortsat Rådet om at aflægge mere detaljeret rapport om salget af disse certifikater på det åbne marked og om den tilsigtede anvendelse af de genererede indtægter;

Interinstitutionelt samarbejde

66. fremhæver behovet for, at artikel 319 i TEUF revideres som led i en ændring af denne traktat for udtrykkeligt at fastslå, at Parlamentet ud over at meddele decharge til Kommissionen også meddeler decharge til andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer for gennemførelsen af deres sektioner af budgettet eller af deres budgetter;

Kommunikation

67. bemærker, at 2022 var et rekordår med mere end 24,5 millioner besøg på Rådets websted, hvilket svarer til en stigning på 16 % i forhold til 2020, og at antallet af følgere på Facebook steg med 8 %, mens antallet af følgere på X (det tidligere Twitter), Instagram og LinkedIn steg med henholdsvis 19 %, 17 % og 33 %;

68. tilskynder Rådet til at samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse med henblik på at anvende de to open source sociale medieplatforme, EU Voice og EU Video, der blev lanceret som et offentligt pilotprojekt for at fremme brugen af gratis og open source sociale netværk; tilskynder Rådet til at anvende decentraliserede sociale netværk som alternativer til meget store onlineplatforme, såsom Mastodon.